FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

föredraget den 22 februari 2000 *

1. Europeiska gemenskapernas kommission har begärt att domstolen skall fastställa att den italienska regeringen underlåtit att uppfylla sina skyldigheter genom att anta artikel 1.5 och artikel 2 i den konsoliderade versionen av lagdekret nr 332 av den 31 maj 1994, vilken med ändringar omvandlats till lag nr 474 av den 30 juli 1994 samt de dekret avseende "särskilda befogenheter", vilka fastställts i samband med privatiseringen av ENI SpA och Telecom Italia SpA.

2. Svaranden har medgett fördragsbrott.

3. Svaranden har dock gjort gällande att domstolen skall beakta ett dekret av ordföranden i ministerrådet av den 4 maj 1999 med riktlinjer för utövande av de särskilda befogenheter som avses i artikel 2 i lagdekret nr 332 av den 31 maj 1994.

4. Enligt svaranden uppfyller det nya dekretet helt de krav som kommissionen anser följer av EG-rätten. Enligt dekretet kan de särskilda befogenheterna endast utövas under omständigheter som uppfyller nämnda krav, till exempel då ett tvingande allmänintresse föreligger och under förutsättning att principen om förbud mot diskriminering samt proportionalitetsprincipen respekteras.

5. Enligt svaranden borde fördragsbrottet således anses ha upphört sedan nämnda dekret antagits.

6. Det måste dock erinras, vilket den italienska regeringen också medgett, att det framgår av domstolens fasta rättspraxis [1] att en talan om fördragsbrott skall bedömas mot bakgrund av den situation som medlemsstaten befann sig i vid utgången av den frist som angetts i det motiverade yttrandet.

7. I förevarande mål var denna frist två månader från delgivningen den 10 augusti 1998 av det motiverade yttrandet. Således hade denna frist löpt ut långt innan dekretet antogs av ordföranden i ministerrådet den 4 maj 1999. Det finns därför ingen anledning för domstolen att beakta ovannämnda argument. Inte heller finns anledning för domstolen att pröva kommissio-

* Originalspråk: franska.

1 — Se till exempel dom av den 27 november i mål C-200/88, kommissionen mot Grekland, (REG, s. I-4299).

nens argument enligt vilket dekretets innehåll inte tillräckligt garanterar rättssäkerheten.

8. Av samma rättspraxis följer att den italienska regeringens åberopande enligt vilket innehållet i dekretet i fråga tagits in i finanslagen av den 23 december 1999, och att rättssäkerheten följaktligen är fullt garanterad och fördragsbrott inte längre föreligger, är utan betydelse.

9. Detta argument stöter nämligen på samma hinder som det föregående.

10. Det saknar således betydelse huruvida relevanta bestämmelser i nämnda finanslag behöver kompletteras med en tillämpningsförordning, vilken för övrigt ännu inte trätt i kraft, för att undanröja fördragsbrottet. Det faktum att frågan är omstridd mellan parterna har inga konsekvenser.

Förslag till avgörande

11. Under dessa omständigheter föreslår jag att domstolen skall bifalla kommissionens talan och fastställa att den italienska regeringen underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt

— artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse)

— artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse) samt

— artikel 73B i EG-fördraget (nu artikel 56 EG)

genom att anta artikel 1.5 och artikel 2 i den konsoliderade versionen av lagdekret nr 332 av den 31 maj 1994, vilken med ändringar omvandlats till lag nr 474 av den 30 juli 1994 samt de dekret avseende "särskilda befogenheter" som fastställts i samband med privatiseringen av ENI SpA och Telecom Italia SpA.

12. Jag föreslår följaktligen att Republiken Italien också förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.